

Narodenie Panny Márie

Plinio de Oliveira

8. septembra 2019 ✝ **Svätec týždňa** ✝ **Svätec na se**

Ak pomyslíme na to, že jediný svätec, ktorý má zvláštny sviatok v deň svojho narodenia, je Panna Mária, vtedy pochopíme, ako dokonalo a múdro Cirkev k zboru svätých pristupuje. Samozrejme, Vianoce sú tiež sviatok narodenia, ale o tom teraz neuvažujeme. Teraz hovoríme o hyperdúlií, špeciálnej forme úcty, ktorá je vyhradená len Panne Márií. Cirkev sa klania len Bohu a preto je klaňanie – látria, rezervovaná len pre Boha, pre Nášho Pána Ježiša Krista, pre Vtelené Slovo. Dúlia, úcta, je určená pre svätých. Naša Pani však nie je predmetom obyčajnej úcty, dúlie, ale hyperdúlie,

najvyššej formy tejto úcty, ktorá sa nevzdáva inému svätému. A preto medzi mariánskymi sviatkami máme sviatok Narodenia Svätej Panny. Analogicky pre jej výnimočné cnosti Cirkev povoľuje, aby na oltári bola viac než jedna socha Panny Márie, čo pre iných svätých neplatí. Takto Cirkev všetkým hlása, že medzi stvorenými ľuďmi niet nikoho, kto by sa jej rovnal. Je to liturgický spôsob, ktorým sa učí teologická pravda.

Sviatok Narodenia Panny Márie nás vedie k otázke: Čo jej narodením ľudstvo získalo? A prečo by ľudstvo malo zvlášť oslavovať jej narodenie? V ráde prirodzenosti, bola Mária počatá bez dedičného hriechu, čo jej dáva jedinečnú a neporovnateľnú cenu. Bola ako ľalia nekonečnej čistoty a krásy, ktorá sa zjavila uprostred noci na ostrove, na ktorý sme boli vyhnaní. Mala všetky duševné dary, ktoré žena môže mať. Boh jej dal tú najbohatšiu osobnosť, akú si možno predstaviť. A k tomu pridal dary v nadprirodzenom ráde, poklady milosti, ktorými ju zahalil. Dostala od Boha tie najvzácnejšie dary, aké kedy Boh ľudskej bytosti dal.

Tým, že bola bez dedičného hriechu, od okamihu počatia užívala rozum v plnej šírke jeho schopností. A preto už v živote matky mala veľmi vznešené myšlienky. Lono sv. Anny bolo istým druhom chrámu. Už tam sa Panna Mária modlila a prihovárala za ľudské pokolenie, s najvyššou múdrosťou, ktorú dostala od Boha, za príchod Vykupiteľa. V skutočnosti ovplyvňovala osud ľudstva ako prameň milostí. Písmo hovorí, že tunika Nášho Pána bola zdrojom milostí a uzdravenia pre tých, ktorí sa jej dotkli. Ak je to pravda, tak je ľahko si predstaviť, že Panna Mária, Matka Spasiteľa je zdrojom milosti pre každého, kto k nej pristúpi, dokonca bola ním aj pred tým, ako sa narodila. Preto môžeme povedať, že jej narodením začalo na ľudské pokolenie žiariť nesmierne svetlo milosti a diabol začal prehrávať. Jeho žezlo bolo zlomené a už nikdy nebude ako predtým.

V čase Jej narodenia bol svet utopený v bahne toho najzúrivejšieho pohanstva. Neresti víťazili, modlárstvo vládlo svetu, ohavnosti prenikli aj do samotného židovského náboženstva, ktoré bolo predchodcom katolíckeho náboženstva. Víťazstvo zla a diabla sa zdalo úplné. Ale v istej chvíli Boh nariadil, aby sa narodila Panna Mária. A to znamená začiatok konca diablovej vlády.

Narodenie Panny Márie predstavuje novú etapu v Starom zákone. Dejiny Starej zmluvy sú dlhým čakaním na Spasiteľa. Po Adamovom páde čakalo ľudstvo na Vykupiteľa tisíce rokov. A v istom okamihu nariadila Božia Prozreteľnosť, aby sa narodila žena, hodná porodiť Mesiáša. Jej narodenie znamená vstup dokonalého stvorenia do tohto sveta, stvorenia, ktoré našlo milosť pred Bohom a bolo dosť dobré na to, aby ukončilo toto tisícročné čakanie.

Všetky modlitby, utrpenie a vernosť spravodlivých, živých aj mŕtvych, vyvrcholili jej príchodom. Patriarchovia, proroci, spravodliví medzi židmi a istotne aj spravodliví medzi pohanmi, ktorí sa modlili a čakali, nemohli docieľiť príchod vykúpenia. Keď ale Boh chcel, rozhodol aby sa narodila Matka Spasiteľa. Preto vstup tejto dokonalej stvorenej bytosti znamenal ohlasovanie vykúpenia. Vzťah medzi Bohom a človekom sa začal meniť a pevne zatvorené brány neba sa začali pomaly otvárať a prepustili trochu nebeskej žiary, aby dopadla na zem. Jej narodenie znamenalo, že do sveta vstúpila nová milosť, nové požehnanie, nová prítomnosť, ktorá bola neprehliadnuteľným znamením prítomnosti, požehnanja a milosti, ktorá mala prísť so Spasiteľom.

A práve preto nám musí byť sviatok Narodenia Panny Márie najviac drahý. Je to udalosť, ktorá označila pád pohanstva. Pretože sme deti Panny Márie, nie svojou zásluhou, ale jej rozhodnutím, žiadajme v tento deň zvláštnu milosť. Veľa mystikov malo videnia Panny Márie, ako v deň jej sviatkov vstupuje do Očistca a vyslobodzuje mnoho duší, ktoré ju nasledujú do Neba. Čo sa deje s Cirkvou trpiacou nám naznačuje, čo sa deje aj s Cirkvou bojujúcou. V tieto sviatky nám Jej milosť získava nesmiernu pomoc.

Navrhujem, aby sme v tento sviatok prosili o milosti, ktoré potrebujeme, každý jeden. Ale tiež navrhujem, aby sme Ju ako kontrarevolucionári prosili o lásku a vrúcnu túžbu po príchode Máriinho kráľovstva, ktorá je veľmi podobná túžbe, ktorou si ona žiadala Mesiáša. Múdra a reflektívna túžba, ktorá zbaví naše duše pripútanosti k revolučnému svetu a nechá nás byť Jej nástrojmi pre zničenie Revolúcie a nastolenie Jej vlády.

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/narodenie-panny-marie/>